Ч. 78 Четвер 7 (19) цьвітня 1894. Рік IV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в Адміністрациї „Ґазети Львівскої" і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року зр. 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року зр. 2·70
на чверть року зр. 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Пос. Вахнянин о нужді наших селян.

(Конець).

Було би дуже на часї, взятись за ревізию закона о належитостях скарбових. Старий закон з 9 лютого 1850 єсть що-до своїх постанов так неясний, так люзьно і несистематично зложений, а внаслїдок численних додаткових доповнень так помотаний, що сторони, маючі платити належитість, находять ся безнастанно в непевности і не знають, якій они належитости з тих різних родів властиво підпадають і в якій висотї мають єї платити. Істнуючий закон о належитостях єсть зморою, що давить кишеню всїх обовязаних платити, і длятого не треба чудуватись, коли всї кляси населеня у всїх інституциях репрезентацийних нашої монархії, вже від 1861 р., ставляють до правительства петициї і резолюциї та домагають ся реформи або бодай ревізиї того закона.

Галицкий Сойм — хочу се навести для приміру — порушив ту справу від 1873 р. вже десять разів, а то в рр. 1873, 1875, 1876, 1878, 1883, 1885, 1888, 1889, вкінци ухвалами з 16 мая 1893 і 10 лютого 1894 р. В тих ухвалах соймових піднесено, що на основі тепер істнуючого закона лучають ся надто часто покривдженя при вимірі належитостий, бо поодинокі органи вимірюючі самі попадають в сумнів, котру то постанову, з істнуючих часто собі противорічних постанов, треба примінити в данім случаю, та що і стопа процентова дуже часто за високо вимірена.

Вже супротив тих всїх резолюций і ухвал заховували ся попередні правительства дуже пасивно, а навіть неґативно. Роблено натяк, що реформа закона о належитостях не можлива скорше, доки не буде заведена нова процедура закона цивільного. Иншим разом чули ми відповідь, що положенє фінансове держави не дозваляє нїякого зниженя належитостий.

Я в тім напрямі нефаховий, але я чув від знаменитих юристів, що не всї причини, наведені Вис. Правительством, видержать критику. Давна процедура цивільна, говорено менї, стоїть з давним законом о належитостях лиш на стілько в мнимій звязи, що сей закон в теперішнім видї містить також податок стемплевий, котрому підпадають поодинокі письма в судовім спорі.

Але що основна реформа істнуючого закона о належитостях вимагає численнїйших, окремо маючих видати ся законів і новель, то чейже можна зачати ту реформу, заки ще заведе ся нова процедура цивільна.

Впрочім се факт, що вже в 1890 р. видано закон о оплатах від спадщин, силою котрого признано полекші тим спадщинам, що не перевисшають вартости 500 зр. Коли-ж отже було умістним вже зробити вилом в збутвілім законї о належитостях, то думаю, можна би відважитись, і дальші виломи вистріляти в тім мурі кріпостнім, тим більше, що загально домагають ся реформи закона о належитостях.

Але не потреба наводити річевих доказів. Я прочитав дуже уважно справозданя з засїдань комісиї буджетової і пересьвідчив ся з них, що се загальне бажанє можна вже й тепер перевести без захитаня державного буджету. Є. Е. п. Міністер скарбу Пленер вправдї на разї ухилив цїлковиту ревізию закона о належитостях яко величезну і не легко даючу виконати ся роботу, але показав ся прихильним зарадити евентуальним потребам через зміну поодиноких партий того закона специяльними новелями. З тих справоздань я дізнав ся, що комісия буджетова приняла резолюцию Вп. посла ґр. Пінїньского, щоби правительство чим скорше предложило проєкт закона, котрим би осягнено дальші дїйстні полекші належитостий при перенесеню майна селяньских посїлостий, а іменно на основі засад, висказаних в §. 1-ім новелї о належитостях з 31 марта 1890 р.

Крім того піднесено в комісиї буджетовій квестию, чи не було би відповідне предприняти вже в найблизшім часї реформу податку від спадщин, а іменно в тім змислї, щоби той податок був проґресивний, єго стопа процентова відповідала висотї спадщини та щоби усунено і інші заостреня істнуючого закона.

Для дрібної посїлости земельної — прошу менї вірити — була би справдїшним добродїйством нова відповіднїйша кодифікация закона о належитостях, іменно що-до спадщин. Спадкоємець малої посїлости мусить найчастїйше задля заплати належитости спадкової затягати на лихварскі проценти позички, котрі відтак лиш прискорюють єго економічну руїну.

---

11)

ГУСАКОВСКИЙ.

повість

ВІНКЕНТИЯ КОСЯКЕВИЧА.

Переклад з польского.

(Дальше).

В якийсь час потім приїхав за відпусткою Ясьо і уряджено заручини в самім кружку родиннім, в котрім кромі Гусаковского не було нікого чужого.

Вінчанє відбуло ся в карнавалї.

При такій нагодї було богато клопотів і роботи. Гусаковский, правдивий, щирий приятель і дуже добрий хлопець, взяв частину роботи на себе.

На вінчанє приїхала з далекої провінциї родина Яся: мати, тїтка і сестра, стара панна — всї три такі селюшки, що Варшаву оглядали, як яке чудо над чудесами.

Анї їх задержати в хатї! А знову годї пускати їх самих на місто — заблудять, вози їх переїдуть.... Добрий Гусаковский приняв ся бути провідником. Всї позабюрові години віддавав їм на послугу. Опроваджував їх, обвозив трамваями, показував невидані річи, ходив з ними до театру....

Мама Бальска, панна Фльора і єї суджений не знали, як єму і дякувати.... В виду таких важних приготовлень, коли кожда хвиля має свою вартість, ті своячки зі своєю провінциональною наївностию — то правдивий тягар, і справдї тодї лиш можна щось зробити, коли пан Гусаковский ласкав опровадити їх по містї, щоби дома не сидїли.

Вацко приїхав з Риґи, щоби з підстарілою сестрою Яся становити першу пару дружбів. Друга пара — то панна Казя і Гусаковский.

Весїлє заповідало ся гучно.

На забаву наймили велику салю ресторацийну „під зеленим комином", котру того дня замкнено для гостий з улиці. Оркестра з пяти осіб заняла місце на естрадї, всунений в кут салї.

Гостий спрошено богато.

Пан Бальский запросив всїх своїх приятелів, з котрими що дня стрічав ся вечером на пиві; они прибули в товаристві численних родин, жінок повбираних в барвні шовкові суknї, з дорогими прикрасами з золота в ухах, на пальцях, у волосю, де тілько можна; з синами, убраними у фраки, тужурки, жакети і маринарки, з доньками, поганими і гарними, котрих сукнї ясні без виїмки робили гармонїйне вражінє.

Пан молодий запросив трохи чи не всїх телеґрафістів з міста, котрі не були того дня прикуті до апаратів. На сали роїло ся від темних мундурів з блискучими ґузиками.

Прийшла і мама Гусаковска; перший раз зійшла ся з родиною, о котрій так богато чула від сина. Мама Бальска приняла єї з належними почестями.

На початку забави матери молодої пари старали ся бути господинями забави. Попросили ще тїтку Яся і паню Гусаковску, щоби до них пристали і помагали їм. Але, коли саля наповнила ся, коли голосні тони вальца почали заглушувати розмову, показало ся, що нема способу удержати який будь порядок. Отже оставлено гостий льокаям і самим собі.

Ясьо, гордий на першу ролю, яку нинї грав, сам провадив танцї і силував свої груди до грімкої команди, а свою уяву до фіґур штучних і зложених.

Гусаковский мав час освоїти ся з ситуациєю.... Вже привик до неї за кілька остатних місяців і перед вінчанєм був на вид зовсїм спокійним, а в серцю зовсїм байдужим. Але нинї в тій гамірній атмосфері весїля, бачучи панну Фльору, гарнїйшу в тій білій сукни, з цьвітами над чолом, як коли иноді, і як завсїгди, спокійну і поважну, зачав відчувати щось, що не було спокоєм.

Мимиволї приходить Гусаковскому на думку порівнанє.... Він не потрафить анї так голосно кричати, анї так штучно провадити, не може похвалити ся такою зручною поставою, анї таким шиком, як Ясьо, а таки....

Ет! на що то придасть ся!

Гусаковский виходить з салї, де танцюють, і не замічає, що зайшов до буфету. Просить о чарку.

При буфетї зібрав ся малий кружок телеґрафістів, що танець мають в погордї. Один з них інформує Гусаковского, що в тім закладї мають знамениту старку.

— Отже чарку старки.

Починає ся спільне балаканє, котре йде гладко.

Полїтична часть бесїди пос. Вахнянина.

Висока Палато! Після принятого звичаю, що заступники поодиноких народів говорять при дебатї буджетовій о економічних і полїтичних справах державних, після того парляментарного звичаю рівно-ж і я осьміляюсь, в імени моїх полїтичних приятелїв пояснити се, що відносить ся до нашого становища супротив нового правительства і нового уґрупованя сторонництв в сїй Високій палатї.

Передовсїм мушу отверто заявити, що руский клюб хоче радо прилучити ся до тої законодатної роботи, яку Є. Е. президент мінїстрів в промові з 23 падолиста мин. року приняв в проґраму правительственну; дїяльність же повинна звершатись именно в тім, щоби Висока Палата, відповідно до даних специяльних обставин, звертала свою увагу передовсїм на економічні, фінансові і социяльні квестиї.

Се цїлком справедливо, що безнастанне видвиганє більших квестий полїтичних в сїй Вис. Палатї і получені з тим спори і напруженя могли всїляко пошкодити позитивній і хосенній роботї в згаданім напрямі, та що справдї була би тепер пора дїгнати занедбане, тим більше, що поодинокі реформи на поли економічнім і социяльнім стали дуже некучими і вповнї оправдана їх надія на скоре справедливе полагодженє.

Але тим ще не хочу сказати, мов би се було вповнї оправдане, відсунути всї полїтичні квестиї і строго придержуватись принципу ненарушимости полїтичного і національного стану посїданя. Того рода проґрама не була би позитивною і ледви чи з трудом можна би удержати єї довше, бо культурне, полїтичне і національне житє народу, отже і австрийских племен, не сьміє зазнати нїякої застої, а нїяке правительство, хоч би й як оно звало ся, не могло би відважитись спиняти дорогу нормальному розвиткови народів, або стреміти до того, щоби нїгде не проспівали сьвіжі, здорові лїторости національного житя.

Тож думаємо, що, коли і теперішне правительство хоче полишити наразї непорішеними всї великі внутрішні квестиї, то помимо того его проґрама повинна до того стреміти, щоби не лиш не спиняти розвитку племен Австриї, але відповідно артикулам основних законів кождому племени запоручити се, що єсть найвідповіднїйшим средством до его здорового і необходимого розвитку.

В тім змислї порозуміли ми нову проґраму правительства і відповідно до того піднесемо жаданя, котрі не мають нїчиїх добре здобутих прав нарушати і шкодити, але котрі мусять бути позитивно полагоджені, бо нїяка проґрама правительственна не сьміє виключати змаганя за рівноправностию всїх племен Австриї.

Щоби зараз перейти ad specialia предложеної нам економічної проґрами, хочу ще раз заявити нашу неложну радість, з якою ми повитали факт, що й теперішне правительство предложило нам проєкт реформи виборчої. Дотеперішна ординация виборча єсть справдї вже застаріла і пожовкла. Перевести реформу виборчу, відповідаючу інтересам поодиноких країв, народів і станів, се справдї невимминимий постулят не лиш справедливости, але й тих струй, які принїс зі собою новий дух часу. Лиш тим способом заступаючи дорогу можна спинити случайні та можливі звироднені реформи а запевнити нормальний успіх і розвиток внутрішного житя полїтичного нашої держави.

Таж істория научає нас, що розпоряджения і закони, котрі суть результатом змінених відносин або конечности, нїколи не були в силї пошкодити добру державы. Противно, істория виказує, що відповідаючі обставинам постанови лиш підпомагали інтересам кождої держави. В справедливім оцїненю відносин і в відповідних постановах законодатних лежить вся мудрість полїтичного мужа і законодателя. Лиш в той спосіб можливо зломити тонкий кінчик ще неоправданим аспірациям і небезпечні та нарушаючі мир елементи справити на добру дорогу. (Пос. Вашатий: *Хто се!)* Се не ви.

Перегляд полїтичний.

Вчера відбуло ся засїданє комісиї для реформи виборчої на внесенє пос. Єнджейовича, котрий заявив, що дискусия була би безпредметовою, скоро нема точного проєкту правительства, а відтак домагав ся, щоби зібрати весь материял статистичний і зачекати на вияснєнє правительства — відрочено наради.

Клюб руский радив онодї під проводом пос. Мандичевского (пос. Романчук перебуває тепер у Львові) над жаданями Русинів в справах шкільних. По довшій дискусиї ухвалено — як доносять до Kur. Lwowsk-ого — жадати утвореня руских паралельок при ґімназиї в Чернївцях; утраквістичної семінариї (очевидно з головним характером руским) в Сокали і двоклясової школи вправ з руским язиком викладовим тамже; утвореня семінариї учительскої в Самборі (так доносять до Kurjer-а; нам видить ся, що тут розходить ся о руский характер сеї семинариї); заведеня утраквізму у всїх семинариях учительских всхідної Галичини; удїляня стипендий руским кандидатам на посади учителїв шкіл середних; відділеня руских паралельок при ґімназиї в Перемишли; именованя інспекторів шкіл народних в Галичинї, котрі знали би язик руский; именованя інспектора для шкіл народних на Буковинї.

З Льондону доносять, що переговори Анґлії з Росиєю і Хіною в справі спорної области на вижинї Паміру поступили тепер о стілько на перед, що означено вже остаточно границю круга дїланя Росиї і Афґаністану.

В Єгиптї настала зміна кабінету, Ріяц-паша уступив а на его місце обняв президентуру і теку мінїстра справ внутрішних Нубар; мінїстром справ заграничних став Бутрос а мінїстром війни Мустафа Фемі.

Новинки.

Львів дня 18 цьвітня.

— **Президия вистави краєвої**, зложена з кн Адама Сапіги, гр. Стан. Баденї, Авґ. Ґорайского і др. Здисл. Мархвицкого, була передвчера о 11-ій годинї перед полуднем на авдиенциї у Є. В. Цїсаря. Цїсар приймив депутацию дуже ласкаво і дозволив, щоби вистава була отворена дня 31 мая в присутности одного з Архикнязів. Цїсар сам прибуде на виставу при кінци серпня.

— Старки для всїх!

— Але ми ще не знаємо ся.... Вольский.

— Гусаковский.

— Каєтницкий.

— Гусаковский.

— Баволкевич.

— Гусаковский.

— Ну!... дай нам, Боже. — Пють.

— А що?

— Дуже добра....

— Ще раз!

Гусаковский, непризвичаєний до „черги“ набирає по третій чарцї фантазиї і починає робити якісь рухи, дуже енерґічні, а зовсїм непотрібні.

Телеґрафістів починає бавити той хлопець зі сьмішним прізвищем, добродушним лицем і вже усьміхненими очима....

— За здоровлє пана Гусаковского!

Особливо прізвище здає ся їм сьмішним. Все звертають ся до него, щоби мати нагоду повторити:

— Пане Гусаковский!

Для ріжнородности по старцї слїдує наливка. Коли випили, звертають ся до него:

— А що, добра, пане Гусаковский?

— Знаменита!

Починають бавити ся перекручуванєм его прізвища:

— Пане Гусачиньский!

— Гусаковский.

— Гусаковский, простїть за переміну....

Пропонують „ще одну“. Але в тїй хвили входить до буфету пан молодий, очивидно загніваний.

— Ждемо на вас, пане Гусаковский, з мазуром.

— З мазуром?

— Атже ви тапцюєте з Казею в першім колї.

Панна Казя докоряє єму, що дружба занедбує свою дружку і потім каже єму тоном довірочним і приятельским:

— Коби ви знали, яке поводженє я маю нинї!

— Та-а-ак?

Панна Казя нинї прекрасна. Перший раз в житю убрала ся в довгу сукню, з котрої була вдоволена, сукню легку і рожеву, як хмарочка, осьвітлена сходячим сонцем, ушиту зручно доброю швачкою, а показуючу гарну поставу єї.

— Прекрасна панночка — думає собі Гусаковский.

Почав ся мазур. Гусаковский танцює з великою фантазиєю, а притупує з такою охотою, що аж панна Казя затикає собі уха.

Коли прийшла коменда: — Слїдуючі чотири пари! — Гусаковский, увільнений на якийсь час, утїкає знов до буфету. Весела трійка витає его окликом: — Чотири наливки.

Клеплють Гусаковского по плечи. Один називає Качорковским, другий Індиковским, третїй Когутковским....

Але та наливка, котру тепер випили, робить перелом. Гусаковский робить ся сумним. Один з телеґрафістів поклепав его по плечи. Гусаковский починає ображувати ся.

На щастє розходить ся вістка, що на поверсї накривають до вечері. Телеґрафісти поспішають там, щоби завчасу заняти добрі місця....

Гусаковский остає ся сам. Перед очима являє ся єму панна Фльора, в вінчальній сукни, з цьвіткою над чолом....

— Ще одна наливка!...

Та чарка робить его зовсїм понурим. Виходить з буфету непевним кроком в перші лучші двері. Входить в якусь комнатку, маленьку і самотну. Немов сотворена до роздуми....

— Ой! панно Фльоро!

Правду сказавши, то чи-ж та кукла-Ясьо чим будь лучша від Гусаковского.... чи дістав він хоч одну нагороду в школах! хоч одно письмо похвальне!

Ой! сьвіте білий, не варто жити.

Підпер Гусаковский голову, повну понурих думок, на обох руках. З бальової салї доходять его звуки мазура.... Нараз здає ся єму, що хтось его кличе по прізвищи.

Причуло ся!...

Та чи на сьвітї не все причуває ся, привиджує ся, обманює чоловіка?

— Пане Гусаковский!

Нї, се не обмана! Кличуть его, певно до мазура.... певно прийшла черга на перше коло. Але.... розваживши річ добре, чи й сам мазур не є обманою? чи не обмана і перше коло!...

— Пане Гусаковский!

Не чув уже. Похилив голову на руку, оперту на столї і заснув.

Частина друга.

I.

Мав ще Гусаковский і по вінчаню троха клопоту. Молоде подруже збирало ся в дорогу. Він їм вислав коші на зелїзницю, він полагодив безлїч дрібних орудок панї Фльори, він навіть полагодив і остатну орудку і купив білєти при касї на зелїзници.

Не покидав молодої пари, як правдивому і відданому приятелеви годить ся, аж до хвилї, коли „третий дзвінок“ розділив цїлу громадку на їдучих і остаючих. Тодї ще через вікно

— **Знижені ціни білетів їзди на зелізницях в часі вистави краєвої.** Щоби подати можність гостям виставовим забавити довше у Львові, постарала ся дирекция о дозвіл закупна білетів поворотних на 5 днів. Кождої неділї і сьвята будуть додатково курсувати зі Львова о годині 11-ій мін. 35 в ночи поїзди льокальні в напрямі до Стрия аж по Самбір. Комунікация між Краковом з одної сторони, а Чернівцями з другої буде дуже догідна. Именно що суботи буде відходити о год. 9-ій вечером поїзд з Кракова, а о 12-ій в ночи з Черновець. Поїзди повернуть на місце в неділю в ночи, перший о 11-ій, другий о 12-ій. До тих поїздів будуть видавані білети по знижених цінах після слїдуючої тарифи: полоса чотирнацята (251 кільом.) 50%, тринацята 40%, дванацята і одинацята 30%, десята і девята 20%, осьма, сема і шеста 10%. Для бічних шляхів таке саме знижене. Для поїздів осібних будуть видавані білети поворотні з купоном, котрий становить білет вступу на виставу. Продаж знижених білетів буде устроєна у Відни, Берні, Празї, Цїшині і Пештї.

— **Часові вистави** будуть відбуватись у Львові в часї вистави краєвої т. є. від 1 жовтня с. р. Речинцї тих вистав означила вже дирекция вистави і звертає увагу різних кругів фахових, щоби брали на увагу пору часових вистав при проектованих з'їздах дотичних галузий господарства. І так відбудуть ся: 1) Вистава коний в часї побуту Є. В. Цїсаря у Львові (днї будуть означені пізнїйше); 2) вистави худоби розплодної, молочної разом з конкурсом молочарства, опасової і тяглої з пробами тяглости від 21 до 27 червня; 3) вистава овець і безрог (штук опасових і розплідних від 8 до 12 червня; 4) вистава домашних птиць і кріликів від 27 до 30 вересня; 5) вистава псів краєвих і позакраєвих, від 21 до 23 вересня; 6) вистава часова плодів рільничих з сего року від 20 серпня по конець вересня; 7) вистави часові різних ділів садівництва і огородництва: а) від 1 до 10 червня, б) від 26 червня до 5 липня, в) від 1 до 10 серпня, г) від 25 серпня до 10 вересня, д) від 24 до 30 вересня.

— **Стипендиї** з фондациї ім. Каролини Глїнецкої по 105 зр. одержали Іван Сосенко і Володимир Сїнкевич, слухачі 4 року прав, а також Александер Савюк, слухач 1 року прав, у Львові.

— **До низшої школи рільничої** в Ягольници можна вписувати ся селяньским синам до 15 мая. Курс зачне ся 1 липня. Треба внести подане з метрикою (скінчених 16 лїт), сьвідоцтво з народної і доповняючої школи; сьвідоцтво моральности і дотеперішного занятя і здоровля. Сини селян мають першеньство, именно ті, що мають власне господарство. Они дістануть безплатно удержанє. Самі мусять мати біле і добрі юхтові чоботи.

— **Новий Санч** стоїть від вчера в огни. Огонь вибухнув вчера о 9 год. рано і знищив цїлу середну часть міста; згоріли костели католицкий і протестантский костел і монастир Єзуїтів, гімназия, почта і богато домів приватних. Кажуть, що огонь перекинув ся навіть на сусїдні села.

— **Стрейк робітників** грозить місту Львову з днем 1 червня. Именно заповіли стрейк челядники пекарскі, а наміряють також застрейкувати челядники масарскі і різницкі. В наслїдок того може бути Львів позбавлений з днем отвореня вистави краєвої найважнїйших артикулів поживи: хлїба і мяса.

— **Шайку конокрадів** викрили коло Бродів два тамошні жандарми. Они прихопили провідника цїлої шайки, жида Нухима Ратнера разом з трема кіньми, украденими одному обивателеви в Тернопільщині. При арештованім найдено револьверові набої, отже очевидно, що злодій, побачивши небезпечність мусів відкинути від себе оруже. Оба жандарми ведуть дальше слїдство в околици Тернополя і Теребовлї, щоби викрити і поарештувати викритих уже злодіїв.

— **Довгий вік.** В Бережанах помер приватний офіцияліст (на пенсиї) бережаньского ґрафа Потоцкого, Ян Шитилиньский, в 103 роцї житя. Не зважаючи на свій поважний вік, ходив він минувшої зими на богослуженя і нарікав лише на холод. В роках 1850 до 1858 помагав бережаньскій молодежи шкільній без огляду на народність.

— **Перший грім.** Дня 13 с. м. в околици Дрогобича була перша буря весняна з громами. Селянин з Доброгостова, Олекса Данко, орав під той час, а коли дощ став падати, сховав ся зі своїм погоничем під грушку. Тодї грім ударив в его волів при плузї і забив їх на місци. Були варті з 200 зр.

— **Стариннє місто.** Під Севастополем відкрито недавно стариннє місто. Именно відкопано предмети великої вартости, металеві дорогоцїнности, монети і статуї мармурні артистичної вартости. В послїднім часї найдено мозаїковий поміст грецкого храму. Се місто, як доносить „Кіевское Слово“, істнувало імовірно між роком 400 пер. Хр. а 200 по Хр. З нагоди сего відкритя має повстати в Севастополи осібний музей, на котрий вже асиґновано потрібні гроші.

Господарство промисл і торговля

Львів 24 марта: пшениця 6·30 до 7·40 жито 5·— до 5·90; ячмінь броварний 5·90 до 6·50; ячмінь пашний 4·75 до 5·—; овес 5.25 до 6·—; ріпак 11·— до 12·—; горох 6·— до 13·—; вика 7·50 до 8·50; насінє льняннє —·— до —·—; сімя —·— до —·—; біб —·— до —·—; бобик 5·— до 5·80; гречка 7·— до 7·50; конюшина червона 70·— до 85·—; біла 95·— до 105·—; шведска 65·— до 80·—; кмен —·— до —·—; аниж —·— до —·—; кукурудза стара 5·75 до 6·—; нова 4·90 до 5·—; хміль —·— до —·—; спіритус —·— до —·—

ТЕЛЄҐРАМИ.

Прага 18 цьвітня. Полїция сконфіскувала відозву социялїстичну взиваючи до сьвяткованя дня 1 мая.

Ліберец 18 цьвітня. В Адлеркостелець згоріло 33 домів; 300 людий осталось без даху; в огни погибло також двоє людий.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 червня 1893, після львівск. год.

Відходять до

	Поспішний		Особовий			
Кракова	3 01	10·41	5·25	11·11	7·36	—
Підволичиск	6·44	3 20	10·16	11·11	—	—
Підвол. Підзам.	6·54	3·32	10·40	11·33	—	—
Черновець	6 36	—	10·36	3·31	10·56	—
Стрия	—	—	10·26	7·21	3.41	8·01
Белзця	—	—	9·56	7·21	—	—

Приходять з

Кракова	3 08	6·01	6·36	9·41	9 35	—
Підволочиск	2·48	10 02	6·21	9·46	—	—
Підвол. Підзам.	2 34	9·46	9·21	5·55	—	—
Черновець	10 10	—	7·11	7.59	12·51	—
Стрия	—	—	1·08	9·06	9·52	2·38
Белзця	—	—	8·16	5·26	—	—

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

В інформацийнім бюрі ц. к. австр. зелїзниць державних у Львові ул. Третого Мая ч. 3. (Готель Імперіяль) продає ся білети полосові і окружні, пляни їзди і тариф у форматі кишеневім і дає ся інформациї в справах тарифових і перевозових. У тім бюрі, а також у такім самім бюрі у Відни (I. Johannengasse 29) уділяє ся устних або письменних пояснень в справах служби на ц. к. австр. зелїзницях державних. О скілько підручники зізналяють, можна тамже засягнути інформаций що до решти австро-угорских і загранічних зелїзниць.

Час подаємо після годинника львівского він різнить ся о 35 мінут від середно-европейского (зелїзничого): коли на зелїзници 12 год., то на львівскім годиннику 12 год. і 35 мін.

Надіслане.

З. редакцию відповідає Адам Креховецкий.

ваґону пані Фльора і пан Ясьо простягали до него руки і прощали его сердечними стисками руки.

Розляг ся остатний сиґналовий свист. Мама Бальска мала сльози в очах.

— Нехай вас Бог благословить! — зойкнула.

Тато Бальский шепнув розжалоблений: — Мої дїтоньки любі.

Панна Казя з звичайним своїм тоном дорослїйшої особи сказала: — А справуйте ся, шваґре, добре!

Вацко кинув їм поважне бажанє:— Щоби з вас суспільність мала потїху.

Маленька Зося відзивала ся з дитячою веселостию: — Адʼю! адʼю!

Гусаковский з поважною міною кланяв ся раз по раз капелюхом.

Поїзд рушив з місця.

Панї Фльора з хусткою при очах і пан Ясьо, відчуваючий свою нову гідність, стояли нахилившись у вікнї ваґону. Прощали ся знаками, потім махали хустками, поки поїзд в'їхав поміж численні ряди возів, котрі закрили і єму сьвіт і его перед сьвітом.

Гусаковский вернув домів кріпким кроком: — Скінчило ся! — подумав собі.

Чув в собі полекшу з того немалу. Тяжко вже було єму видати ся по кілька разів на день з панею Фльорою і жити останками того житя, котре для него не мало в собі вже нічого.

— Ох! коли-б уже як найскорше.... — бажав він собі.

Отже тепер, коли єго бажанє сповнило ся, чув утихомирене, мов скинув з себе тяжкі кайдани.

Вернув до працї бюрової з приємностию. Він належав до тих людий трудячих і совістних, котрим нераз каже ся в очи:

— Але-ж бо ви, товаришу, педант!

А по-за очи: — То міль!

Прощали се товариші Гусаковскому виїмково, бо сей добряга був чоловіком, прислужним до крайности; радо виручив кождого, до заступства був засїгди готов і нїколи не нарушував солїдарности товариской. Длятого товариші вважали се справедливим, що Гусаковский мав як найлучше сьвідоцтво у власти і того довіря, яке шеф мав до него, не брали сим разом на карб чудацтва начальника.

Послїдного місяця Гусаковский, правильний як годинник, троха попсував ся; то прийшов пізнїйше, нїж точно о девятій; то вийшов скорше, нїж точно о четвертій. В єго шуфлядї назбирала ся навіть спора пачка неполагоджених паперів.

Була то вправдї дурниця, що Гусаковскому не могла пошкодити в бюрі раз тому, що за прикладом товаришів зачав дїлити папери на менче і більше пильні та важні, і передовсім полагоджував ті важнїйші папери, а непильні складав на купку; а відтак тому, що такі купки були звичайним правилом в бюрі, так само, як і вихід перед годиною точно четвертою.

Однак совість докоряла Гусаковскому за ту недбалість і він, попращавши ся з панею Фльорою, зараз на другий день взяв ся енерґічно до тих менче важних паперів. Два днї приходив перед девятою, а виходив по четвертій, поки вкінци шуфляда стала порожна, менче важні папери пішли в сірих копертах в широкий сьвіт, а Гусаковский відзискав знову давний свій спокій і давну неоцїниму змогу, заступати товаришів·

(Дальше буде).

Знамениті

тутки неклеєні

НЕМОЙОВСКОГО

розсліджені через міске Лябораториюм можна дістати у всіх трафіках. 26

Бюро оголошень і дневників

приймає

оголошеня

до всіх дневників

по цінах оригінальних.

До

Народної Часописи, Ґазети Львівскої і „Przegląd-y"

може лише се бюро вносити шімпрати.

ДЛЯ РУСКИХ ПАНЬ

вийшли з друку

Практичні Приписи

Печеня тїст сьвяточних

в кницї рускім

ФЛЬОРЕНТИНИ і ВАНДИ

51 містять:

Найновійші досьвідчені приписи на Баби і Бабки — Баби ліктеві українскі — Колачі — Добірні Пироги дріжджеві і т. п.

Знамениті Пляцки, як: дактилевий Нугат — Дуже добрий Пляцок оріховий роблений в незнаний доси спосіб і перевисшаючий всі добротою. — Пляцок англїйский з мигдаловою масою і т. п.

Знамениті мазурки, як: з бакалїи мигдалові в зимній воді цукоркові.

Ріжнородні Торти: помадковий надзвичайно добрий — Люкри — Марінги — Медівники дуже добрі по горівцї — Зефіри і т. п.

Цїна 70 кр.

По пересланю переказом **76** кр. залагоджує ся пересилку franco.

Друкарня В. Манєцкого

Львів, ул. Коперніка ч. 7.

Інсерати

(„оповіщеня приватні") як для „Народної Часописи" так також для „Ґазету Львівскої" принимає лиш „Бюро Дневників" **ЛЮДВИКА ПЛЬОНА**, при улици Кароля Людвика ч. 9, де також знаходить ся Експедиция місцева тих ґазет.

На час вистави

значно знижені цїни

КОЛДРИ

по 3·50, 4, 5, 6, 7, 8 до 14 злр.

Колдри атласові

по 12·50 15, 18, 20 злр. і висше.

Колдри на овечій вовнї

без конкуренциї найдешевше

поручає

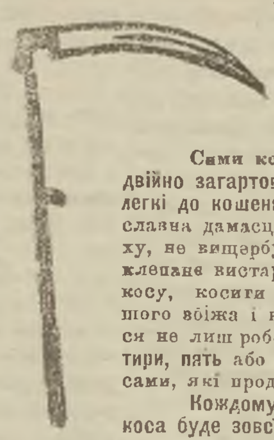
Йосиф Шустер

Львів,

ул. Коперніка ч. 7. 43

Л. І. Патрах в Стрию

в Галичинї

Коси з маркою сїчкарня

з англїйскої срібної стали (Silver-Steel)

Сими косами надзвичайно легко косити. Они подвійно загартовані ріжуть остро, остають ся довго острими, легкі до кошеня і такі гнучкі, як найлучша, на весь сьвіт славна дамасценска сталь. Они перетинають зелїзну бляху, не вищербуючи ся і лиш дуже мало нищать ся Одно клепане вистарчує на кілька днїв А виостривши раз таку косу, косити можна нею 120 до 150 кроків і найгустїйшого збіжа і найтвердшої гірскої трави, чим ощадить ся не лиш робочий час, но і плата за кошене, і то о чотири, пять або шість разів в порівнаню з звичайними косами, які продають ся торговцями.

Кождому. хто купить мою косу, заручаю, що кожда коса буде зовсїм така, як тут описано. Єсли коса не буде так добре косити, як я обіцюю, то в противнім разї перемінюю косу 5—6 разів.

Мої коси суть так за широкі, які потрібні в нашім краю і так за довгі, яких хто потребує, і то по слїдуючій цїнї.

Довг. цїл к.	62	65	70	75	80	85	90	95	100	105	110	115	цтм.
Цїна 1 кос	1·00	1·05	1·10	1·20	1·30	1·40	1·50	1·60	1·70	1·80	1·90	2·00	зр.
На 5 клг. іде	14	13	11	10	9	8	8	7	6	6	5	5	кос

Марморовий камінь до остреня кос.

Довгота стм.	18	21	22	25	в кінци звичайні брусики мармор.
Цїна за штуку кр.	30	35	38	40	16 кр.

Бабка з молотком 1 злр. 20 кр.

Посилка найблизшою почтою лише за готівку або посліплатою.

Осторога перед фальшівниками. Правдиві Патраха коси суть лише тоті, котрі мають марку охоронну сїчкарня (докладну після повисшого взірця) як також вибиту фірму **L. I. Patrach.**

При замовленю найменше 10 кіс приймає на себе половину посилки, а при 20 кіс цїлу. 29

С. Кельсен у Відни

поручає

Кльосети з перепливом води і без того. — Рури кльосетові. — Каналові пасади з патентовим замкненєм. — Збірники на воду. — Комплетні уряджeня купелеві. — Вентілятори. — Прибори до водотягів, як також рури ляні і ковані. — Помпи, фонтани і всякі арматури.

Заступники для ГАЛИЧИНИ і БУКОВИНИ

Львів ГАМЕЛЬ і ФАЙҐЕЛЬ Коперніка 21.

На жадане висилає ся катальоґи.

ВІДЕНЬСКА ФАБРИКА АМАЛЇЇ

поручає

найновійше патентоване начинє кухонне з вні ґальванїчно нїкльоване, у внутрі повлечене чистою і дуже тревалою емалїєю.

До набутя у Івана Шумана у Львові

площа Бернардиньска і у всїх більших торговлях зелїза.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.